

EMRE İLE İLYAS DEDE

Peygamber Mucizeleri Serisi 5

Her Derde Deva

Seviye: 8 yař üstü

Emre ile Hakan, İlyas dedenin bahçesinde kendi aralarında oyunlar oynuyorlardı. Oyuna kendilerini o kadar kaptırmışlardı ki saatler geçmiş ve biraz acıkmışlardı. Bahçede bulunan incir ağacından incir yemek için ağaca tırmanmaya karar verdiler. Hâlbuki yaşları küçük olduğu için onların ağaca tırmanmaları biraz tehlikeliydi. Fakat incirler o kadar güzel gözüküyorlardı ki, dayanamayıp ağaca çıktılar. İncirlerden doyasıya yediler.

Aşağıya inme vakti gelmişti. Önce Hakan indi, ardından Emre inmek için en aşağıya kadar gelmişti ki, birden ayağı takıldı ve düştü. Dizi çok kötü bir şekilde kanamıştı, Emre acılar içinde kıvranıyordu. Hakan ne yapacağını şaşırdı. İlyas dedeyi çağırmaya eve gitti ve İlyas dedeyle beraber hızlıca Emre'nin yanına geldiler.

İlyas dede, Emre'nin yarasına baktı ve korkulacak bir şey olmadığını fakat yaranın sarılması gerektiğini söyledi. Bu yüzden Emre'yi eve götürmeye karar verdiler. Dedesi Emre'yi eve kadar kucağında taşıdı. Emre'nin yarasını pansuman yapıp sardı. Emre'nin acıları da biraz hafiflemişti. Hakan çok sevdiği arkadaşının yanından bir an bile ayrılmamış ve Emre için endişelenmişti.

Hakan üzüntülü bir ses ile Emre'ye "Keşke Peygamber Efendimiz (a.s.m.) şimdi burada olsaydı. Şifa duası eder, yarana dokunur ve ayağını iyileştirirdi." dedi. Hakan, Peygamber Efendimizin (a.s.m.) şifa mucizelerini daha önce duymuştu.

Emre'nin ağrıları biraz azalmıştı. Kendini daha iyi hissediyordu. Peygamber Efendimizin (a.s.m.) şifa mucizesini duymak Emre'ye çok iyi gelmişti. Emre, dedesinden Peygamber Efendimizin (a.s.m.) başka şifa mucizeleri varsa anlatmasını istedi.

"Elbette var." diyen İlyas dede anlatmaya başladı.

Bir kadın bir çocuğu, Peygamber Efendimizin (a.s.m.) yanına getirmiş. O çocuk hem konuşamıyor hem de deliymiş. Peygamber Efendimiz (a.s.m.) bir su hazırlamış ve o suyu çocuğa içirmesi için kadına vermiş. Çocuk o suyu içtikten sonra, hem konuşabilmiş hem de akli yerine gelmiş. Öyle bir akıl sahibi olmuş ki, insanların en zekilerinden daha zeki olmuş.

Mucizeyi duyan Hakan **"Ben de o sudan içmek isterdim."** dedi.

Hakan'a gülümseyerek anlatmaya devam etti İlyas dede:

Büyümüş fakat konuşamayan, büyükçe bir çocuk Peygamber Efendimizin (a.s.m.) yanına gelmiş. Çocuğa sormuş: **"Ben kimim?"** Hiç konuşmayan dilsiz çocuk, **"Sen Allah'ın peygamberisin."**deyip konuşmaya başlamış.

Yine bir gün İbn-i Hâtib isminde bir çocuğun koluna kaynayan tencere dökülmüş, bütün kolunu yakmış. Peygamber Efendimiz (a.s.m.) koluna dokunup tükürüğünü sürmüş, o çocuk anında şifa bulmuş.

İşte Hakan'ın daha önceden duyduğu mucize buydu. O yüzden Emre'nin ayağı yaralandığında, **"Keşke Peygamber Efendimiz (a.s.m.) şimdi burada olsaydı. Şifa duası eder, yarana dokunur ve ayağını iyileştirirdi."** demişti.

Peygamber Efendimiz (a.s.m.) gelip Emre'nin yarasına dokunmamıştı ama şifa mucizelerini dinlemek bile Emre'yi iyileştirmeye yetmişti. Mucizeleri dinledikçe kendini daha iyi hisseden Emre, dedesinden bir tane daha anlatmasını istemişti.

İlyas dede, ayağı yaralanmış Emre'nin bu isteğini kıramazdı. Torununu çok seviyordu. **"Pekâlâ, bir tane daha anlatayım."** dedi.

"Şührebil-el Cuhfî'nin adında birisinin avucunda etten bir ur varmış. Kılıncı ve atın dizginini tutamıyormuş. Peygamber Efendimiz (a.s.m.) avucundaki ura dokunarak ve mübarek eliyle oğmuş ve o urdan hiçbir eser kalmamış."

Peygamber Efendimizin (a.s.m.) şifa mucizelerini dinleyen Emre artık rahatlamış ve yorucu dakikalar geçirdiği için dolayı biraz uykusu gelmişti. Hakan ve İlyas dede uyuyup dinlenmesi için Emre'nin yanından ayrıldılar.